

ZPRAVODAJ SK KESL RYU

KVĚTEN - ČERVEN

CESTPŘÁTELSTVÍ, LOAJALITA

4/2012

TITUL MISTRA EVROPY DO SK KESL RYU

Tak jsme se konečně dočkali a po sedmi měsíční přípravě se konečně 30.5. vydala česká reprezentace ČABK na ME WUKF. Výprava i do Skotska byla hodně početná a tak jsme věřili že i nějaká ta medaile by mohla zazvonit. Z našeho SK startovali v kategorii masters Karel Kesl, Petr Němeček, Kamil Al Otri, Neufingerová Kateřina a Hubková Šárka. V kategorii žen Hanka Vašíčková a Kotěrová Anežka a v mužích jsme měli zastoupení pouze v kumite a to Tomáš Reich. O celý reprezentační tým se obětavě starali koučové Miloš Linke a Jan Jukl. Mistrovství zahajovalo v pátek kategorii veteránů a tam jsme měli hned pět železek v ohni. Naše dámy, i když se zatím na šampionáty jezdit učí, protože jejich soupeřky, které mají mimo vyšších technických stupňů i podstatně větší zkušenosti, rozhodně nezklamaly, nejen svými výkony ale hlavně odvahou si vysloužily potlesk na otevřené scéně. Nakonec Kačka ve své kategorii 7.místo a Šárka ve své 6. místo. Souběžně s nimi se

do toho pustili muži. Kamil Al Otri nejel vůbec špatně a vybojoval 7. místo. V této kategorii však dle očekávání exceloval **Petr Němeček**. Po eliminaci postoupil do finále na druhé příčce. Skvěle zabojoval i ve finále kdy jeho soupeři oslňovali katou Unsu a **vybojoval skvělou bronzovou medaili**. **Karel KESL** postoupil z eliminace do finále těsně na první pozici, avšak zdaleka nebylo nic vyhráno, protože v této federaci se počítají semifinálová a finálová kola. Ve finále i když tatami lehce klouzalo a nervozita se přece jenom nějak dostavila se muselo riskovat a jít do náročnější kata. Nakonec se risk povedl a třicet dva let karate bylo odměněno. **Podařil se titul mistra Evropy!** Naše mladé ženy se do soupeřek pustily kvalitními katami, avšak na medaili to nestačilo i když zvláště Hanka měla k finále velmi blízko. Ale jednalo se o ME a 7.místo rozhodně výborné. V sobotu bylo na pořadu kumite a **Tomáš Reich** v nejtěžší váze. Ani on nedal svým soupeřům větší šanci

a proboujel se do finále. Tam sice těsně prohrál, ale byl to hodně dobrý zápas. Rozhodčí sice lehce stranil protější straně, ale i s tím je třeba počítat. I tak do SK Kesl ryu **velmi cenná stříbrná medaile**. Celkově česká reprezentace získala sedm!! Medailí což bylo naprosto nad očekávání. Ve zkratce medailově úspěšně: R Vancák 3. místo kumite masters, Neubert Tomáš 3.místo kata muži shoto kan muži, Jiří Jirásek 3. místo kata masters goju ryu a Dan Krhut 3.místo kata muži goju ryu. Všichni kdo nastoupili zaslouží poděkování a ocenění za vzornou reprezentaci naší ČABK a i konečné umístění v hodnocení států nás neřadilo k žádným outsiderům. Určitě je na místě ještě jednou poděkovat koučům, kteří díky mírné laxnosti skotských pořadatelů se hodně naběhali a na šest tatami kde i najednou na 4 z nich startovali naši. Rozhodně krásný pocit byl, že zněla i česká hymna a nezbývá doufat, že stejně krásný pocit na stupních vítězů zažijeme i na podzimním MS mládeže.

Nejdůležitější body:

♦ *Vedení SK Kesl ryu přeje všem svým členům a jejich rodinným příslušníkům příjemné prožití prázdnin a dovolených a doufáme, že všichni se budou realizovat i cvičením, protože mimo jiné se MS WUKF mládeže blíží...*

Uvnitř tohoto vydání:

- Na Wakizaši naší excelovali...* 2
- Grand Prix s mezinárodní účastí 3.místo...* 2
- VC Nymburka pod taktovkou našich...* 3
- Zlatá tečka M.Řihy* 3
- Nejlépeší karatekové SK za 1.pololetí* 3
- Moje cesta bojovým uměním* 4

NA WAKIZAŠI CUPU NAŠI EXCELOVALI...

12.5.2012 se naši borci zúčastnili v hojném počtu tradiční souťaže středočeského kraje Waki-zaši CUP, která byla současně i postupovou na MČR. 24 účastníků si tentokrát vzala na povel Hanka Vašíčková, neboť Ivča byla jako reprezentační trenér kata na ME seniorů na Tenerife, a náčelník byl pracovně mimo. Jako vždy se zhostila své úlohy profesionálně a tím i ona má svůj velký podíl na skutečnosti, že náš SK se medailově umístil jako nejlepší. Soutěž samotná byla příliš hektická, pět malých tatami určitě dobrému pocitu ze soutěže nepřidalo a vyhlášení vítězů při probíhající soutěži je novodobá tragédie a neúcta ke všem medailistům. Ale k těm lepším stránkám soutěže a sice výkonům našich. Zuzka Augustinová i v dorostenkách ukazuje, že je velmi talentovaná a cílevědomou závodnicí, která stále patří do špičky ČR a po zásluze zvítězila. U Matěje Říhy je neuvěřitelné, že opravdu málokdy klopýtne a i na této soutěži ani ve st. žácích nenašel přemožitele a další zlatá medaile pro náš SK. V kategoriích

7-8. Kyu přesvědčila Johanka Kynclová že její výkony jdou stále vzhůru a i ona zvítězila. Petr Němeček si konečně po dvou smolných soutěžích mohl před ME vydechnout a i jemu díky výbornému výkonu patřil pohár pro vítěze. Zlatou smršť zakončil Marek Pohanka vítězstvím v kumite mužů do 60.kg. Rozhodně i stříbro na této soutěži mělo svou vysokou hodnotu, protože přes 400 závodníků garantovalo i velkou a kvalitní konkurenci. První stříbro vybojoval Jakub Slanař v kata dorostu a nezbývá než věřit v návrat Kuby na výsluní. Stříbrem si udělala radost i Šárka Hubková v kata masters a i Jonáš Sanislo v kumite, kde velmi mile překvapil soustředěností i několika dobrými technikami. Stříbrnou ženu zakončil už náš zkušený bojovník v kumite, vicemistr ČR David Kletečka v dorostu do 52. kg. Doslova kopec, přesněji 10 bronzových medailí, zahájila Kayka Polanová v kata dorostek. Další cenný kov stejné hodnoty přidali Marek Pohanka v kata muži, Chroustovský Milan v kata masters, Niky Janoušová v

kumite a vlastně potěšující bylo, že i zbylé bronzové medaile byly z kumite. Jakub Slanař dorost, Podroužek Libor dorost, Štěpán Šafránek dorost, Josef Štefl junior, Petr Matějovský jun. a Schuster Julián muži. Rozhodně si zaslouží ještě ocenění a dík za vzornou reprezentaci SK ještě ti, kteří skončili těsně před medailovým umístěním, ale na bodované pozici a sice Hanka Vašíčková kata ženy, Josef Štefl kata junior a Al Otri Kamil kata masters. Celkově tedy nejen spokojenost s medailemi a konečným umístěním našeho SK, ale spokojenost hlavně s výkony, které z většiny případů nestagnují a buď stoupají a nebo se vrací se opět nahoru. Poděkování ale jako vždy nejen všem úspěšným i těm méně úspěšným borcům našeho SK za vzornou reprezentaci našeho klubu, ale jako vždy i dík rodičům, kteří obětavě strávili hezkou sobotu v těžko dýchatelné hale „od slunka, do slunka“. Díííky! Doufám že to děťátka někdy vrátí...i když dneska...))

NA GRAND PRIX V ÚSTÍ S MEZINÁRODNÍ ÚČASTÍ 3.MÍSTO

Na již tradiční mezinárodní soutěž Grand prix Ústí n. Labem se vypravila slušná squadra našeho SK a medailově celkem excelovali Z 48 domácích i zahraničních klubů které bodovaly, se naši borci umístili na skvělém třetím místě ze všech. A kdo se o to zasloužil? Tři zlaté medaile si rozdělili dalo by se říct skoro jako obvykle Matěj Říha, Petr Němeček a Marek Pohanka dva první v kata a Marek v kumite. Stříbrných medailí bylo hned pět a o ty se zasloužili hlavně katisté Anežka Kotěrová, Marek Pohanka, Šárka Hubková, Kamil Al Otri a nadějný kata

tým Zuzka Augustinová, Janoušová Nikola a Kayka Polanová. A bronzových medailí byla doslova smršť. Zde si to rozdělili kat'áci a kumit'áci na půl. Katu bronzově zvládli Zuzka Augustinová, Janoušová Nikola, Kay Polanová, Chroustovský Milan a Štěpán Šafránek. V kumite se dařilo jako již tradičně Liborovi Podroužkovi, Davidovi Kletečkovi, Petrovi Matějovskému, Jonášovi Sanislovi a Polanové Kay. K dobrému umístění přispěl ještě 5. místem všestranný Libor Pod-

roužek a suma sumárum osmnáct medailí na mezinárodní soutěži...luxus!! Tak jako vždy všem poděkování za super prezentaci našeho SK a jako vždy dík rodičům za to že své potomky na soutěž přivezli a rozhodně nemalé starostné museli zaplatit. Rozhodně je skvělé že se naši mladí závodníci mají chuť prezentovat na soutěžích a o to větší respekt i ocenění pro ty, kteří již mají jiné a větší starosti a přes to je-dou reprezentovat náš SK. Tím

mám namysli hlavně borce z kategorie masters. Je třeba věřit, že tato úspěšná poslední soutěž před prázdninami dostatečně všechny mladé i starší závodníky naladí a zmotivuje na zodpovědnou přípravu o prázdninách, hlavně z hlediska fyzické přípravy, protože nejen že zde máme ještě hodně rezervy ale hned po letním volna nás čeká hned hodně soutěží včetně MS mládeže

VC NYMBURKA POD TAKTOVKOU NAŠEHO SK

Na konec dubna připadla tradičně i už zaběhnutá soutěž VC Nymburka jako memoriál bývalého úspěšného karatisty a trenéra J. Bárty. Náš SK se prezentoval silnou soutěžní sestavou a bylo to znát i podle zisku medailí. Doslova smršť cenných kovů zahájila v dobře obsazené kategorii kata žen **Vašíčková Hanka**, která výborně demonstrovánými katami vybojovala pohár pro nejlepší. Další kdo již tradičně přispívá medailemi do sbírky našeho SK **Tomáš Reich** a jsou to většinou ty nejcennější, neudělal ani tentokrát výjimku a vybojoval hned dvě zlaté a to v kumite

+84. kg a BRH. Ani náš nejmladší **Matěj Říha** na tom není jinak a i on tady, jako skoro vždy vybojoval pohár pro vítěze. Poslední zlatou medaili vybojovala **Zuzka Augustinová**

David Klečová, která si vavříny odnáší už i z dorostenecké kategorie. Pak už se začalo stříbřit a rozhodně se jako vždy dobře prezentoval v kumite **David Kleč-**

ka a výborným výkonem a doplnili ho naše další „kumitácké“ naděje **Petr Matějovský**, **Štěpán Šafránek** a zvláště bojovným výkonem **Nikola Janoušová**. Po stříbrné nadálce

jsme se dočkali i bronzových medailí a si ce v kata. Nejdříve to byla v kategorii 8-7kyu kyu **Johanka Kynclová**, dále opět **Nikola Janoušová**, **Borgula Jan**, **Šafránek Štěpán** a **Hu-**

bková, Erika všichni v kata. Se 14 medailemi jsme na konec ze všech zúčastněných klubů obsadili 3. místo, tedy velký úspěch zvláště s přihlédnutím,

že se zde sešla opravdu dobrá konkurence i fakt že se nedostavilo několik dalších našich dobrých závodníků. Všem pochopitelně gratulujeme a díky za reprezentaci našeho SK patří i těm, kteří zde medaili nezískali. Jako vždy i díky obětavým rodičům, kteří své ratolesti na soutěži přivezli, a tím ze zasloužili o skvělou vizitku, kterou náš SK má. Ještě jednou díky

...ZLATÁ TEČKA OD MATĚJE ŘÍHY ZE SALZBURGU...

V Rakouském Salzburgu se tento víkend konal další ročník nejprestižnějšího turnaje mládeže v Evropě AUSTRIAN JUNIOR OPEN WKF. Návrat pachatele na místo činu, tak by se dala nazvat Matějova účast na tomto turnaji, kde startoval po prvé v roce 2009 a jako 9-ti letý si přivezl zlatou medaili. Letos akce na dva dny byla obsazena výbornou konkurencí s téměř 800 závodníky ze 142 oddílů a 25

zemí. Po kontrole rozlosování, bylo jasné, že si Matěj nemůže dopřát žádné kolo na zahřátí. Hned v prvním kole totiž byl jeho soupeřem Mistr Švýcarska. V dalších kolech se Matěj probojoval do finále, kde z druhé strany pavouka přišel slovenský závodník Daniel Havlíček, který letos startoval posledním rokem v této věkové kategorii. Matěj na modré šerpě předvedl svou katu s plným nasazením a hned po skončení

jeho cvičení mu přišla odměna v podobě potlesku celé haly. Rozhodčí ještě zabojovali s na

pětím a našimi nervy, ale konečný výsledek byl 2:3 pro

Matěje a ten se tak mohl radovat, nejen z "obhajoby" zlata z roku 2009, ale i ze slíbeného dne volna ze školy (za vítězství:-). Cesta do Salzburgu tedy přinesla kýžený výsledek, Matěj měl výbornou možnost poměřit svůj výkon s kvalitními zahraničními soupeři a jeho snažení a dřina v první půlce roku, dostaly tu nejlepší ZLATOU tečku. Gratulace tedy více jak na místě a nezbývá věřit, že se bude dařit i nadále.

NEJLEPŠÍ KARATEKOVÉ NAŠEHO SK I. POLOLETÍ 2012

Je potěšující že do absolutní tabulky cti těch nejlepších našeho SK se dostali tři naše naděje z oddílu D a sice **Palička Robert** s 95.b.(22), **Mann Tomáš** s 90.b.(25) a **Kružiková Libuše** s 5.b.(11). Odpovídá to jejich snaze být nejlepší a pochopitelně gratulace vedení SK. V kategorii žactva, dnes již spíše dorostu nám kralují Janoušová Nikola a Zuzka Augustinová, které nedávají šanci i starším a zkušenějším členkám našeho SK a v tabulce jim patří druhé a třetí

místo. Díky super tréninkové docházce se stala nejúspěšnější **Nikola Janoušová**. V žácích, tentokrát bez stínu konkurence se vyhoupl **Matěj Říha** který se celkově umístil na 4. místě a jeho zlatý let většinou soutěží je neuvěřitelný. V kategorii masters se v ženách odvíjel souboj mezi Kateřinou Neufingerovou a Šárkou Hubkovou, v tabulce skvělé 4 a 5. m., ale nakonec o kousíček lepší docházka poslala do vítězství **Neufingerovou Kačku**. V masters mužů kraluje náčelník

Karel Kesl, jako se mu i podařilo ovládnout špičku tabulky bez pomocných bodů docházky i po moc. bodů za aktivity v SK, ale je to jen demonstrace pro ostatní, že to jde i v pozdějším věku, tak že mimo soutěž. Masters na pravo i na 3. místě tabulky. Best of best už snad nemůže být nikdo jiný než **Hanka Vašíčková**. Její závodní činnost je hodně do brá, avšak obdivuhodná je ještě

víc než perfektní docházka, neuvěřitelně obětavá aktivita pro náš SK. V mužích se již také zabýdlel v kategorii best of best skoro nastalo stálý dodavatel medailí z kumite **Tomáš Reich**. Hlavně jeho závodní činnost dělá dobré jméno našemu SK a je dostatečnou motivací pro naše mladé kumitáky. Všem jistě gratulujeme, ale hlavně děkujeme co všechno dělají a obětují pro dobré jméno našeho klubu. Díky ale jistě patří všem, kteří se do tabulky cti našeho SK dostali.

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

...páté pokračování...zpr. 4/2012

Mezi elitou jsem na soustředění Uhelných skladů velmi dobře znám, ale rozhodně ne, že bych překvapoval nějakými exkluzivním posunem v karate, ale nevynechám žádné utkání v nohejbalu a vybral si mě za spoluhráče dokonce sám velký M. Kovář. Otázka se ale nabízela, zdali to bylo kvůli mému nohejbalovému umu, nebo schopnosti vyhádat jakýkoliv aut, nebo síť. Možná to bylo i tím, že jsem při zaskoku v bufetu, kterým mě pověřil již zde zmíněný J. Bambule, cvičencům prodával limonádu za 3 koruny místo za dvě a ještě si nechal vrátit lahve i přes reptání účastníků soustředění, které byly v ceně, za což jsem byl od vedoucího bufetu Jardy pochválen. Toto soustředění mě opět přesvědčilo, že volba karate byla správná. Mnoho jsem se naučil, poznal plno kamarádu bojovníků, ale hlavně jsem tam tak nějak omládl. Že jsme na závěr vyhráli turnaj nohejbalu s Mirkem Kovářem a hodili mistra Fuchse i s hodinami do bazénu, byla jen příjemnou tečkou za tímto skvělým zážitkem, otevírající mi nové možnosti a limity nejen pro další cestu karate. Na trénink mimo cvičení doma, docházím 3-4 týdně k Frantovi Růžičkovi, nositeli 1.Kyu, kterému jsme tajně říkali terorista, ale ne v záporném slova smyslu, spíše z obdivu pro jeho tvrdost, preciznost a nesmlouvavost. Jeho tréninky jsou náročné i pestré a hlavně s maximálním důrazem na etiketu karate. U tohoto trenéra jsem cítil nejen rozvoj fyzický a technický, ale hlavně posun duševní a pod jeho vedením získával reálnou podobu vysněný zelený pás. Proto aby byl můj sen o vyšším STV byl reálnější, chodil jsem na doplňkové cvičení ještě k mistrovi Klukáčkovi, nositeli černého pásu. Nakonec dne a léta páně 17. Listopadu 1982 jsem 6. Kyu bez problému udělal, avšak vy-

vstal problém ve smyslu, že v té době mezi funkcionáři karate na staly různé neshody, o kterých jsme mi, karatekové škrábající se na bájný karatistický Olymp, neměli ani tušení. Dostal jsem na vybranou, buď si nechám zelený pás a půjdu ke Klukáčkovi, a nebo zůstanu, a obléknu znovu „žlutásku“. Nebylo o čem diskutovat, protože oddanost a lojalitu ke svému trenérovi jsme se už naučili a tak jsem měl zpátky 7.Kyu. Avšak čekat jsem na svůj krásný zelený den nemusel dlouho, ale tím jsem na 6. Kyu dělal zkoušky třikrát a třikrát udělal. Vždy precizní Franta totiž udělal pro mě své speciální zkoušky a když byl spokojen, mohl jsem se přihlásit oficiálně. 17.12. 1982 jsem po takřka hodinovém litání obdržel 6.Kyu a kdo nás tak potrápil? No jistě že Mirek Kovář. A tak mě ani ve snu ne - napadlo, že tento rok bude pro mé karate tak úspěšný. Ale s novým rokem nové předsevzetí a to...no s jídlem rostete chuť, tak že fialový pás. Osobní cíl, tedy 6.Kyu už dávno vzalo za své a karate se pro mě stalo doslova drogou a nedovedu si ani představit, jak jsem bez něj mohl žít. Fialová barvička mě budi ze spaní a přemýšlím, jaké by to bylo kdyby...Ale jednoduché to nebude. Neshody mezi funkcionáři dosáhly vrcholu a náš oddíl „uhlířů“ se rozdělil na Uhelné sklady a Karate Praha. Lojalita a věrnost tomu a těm, kteří mi dali základy mi nikdy nechyběla a tak jediná volba bylo zůstat v US. Avšak všichni naši špičkoví závodníci jako Kovář, Vrbský, Jančí, Panýrek atd. odešli do Karate Praha. Byla to rána, ale nám karatistům v „plenkách“ se tím otevřela cesta si někdy v budoucnu zazávodit na „lepší“ soutěži. Šéf trenérem se stal Ivan Vlček I.Dan, ale já raději trénoval doma, protože to nebylo ono a k mé velké lítosti přešel do druhého klubu i F.Růžicka a tak áčko“ ke kterému jsem byl přiřazen tré-

noval většinou Viktor Vejvoda, tenkrát 3. kyu. Jeho tréninky rozhodně špatné nebyly, ale ani to nebylo úplně to pravé a tak jsem pendloval mezi Viktorem a Suchbatarem z Mongolska, který tomu dával trochu více adrenalinu. Ubíhal čas, systematická příprava na 5.Kyu nabývala na intenzitě a také 26.5.1983 se dobrá věc podařila v tělocvičně na Jiřího z Poděbrad kde nás pořádně, jak bylo tehdy zvykem, prohnal Rachmy Soebajo zvaný Sugi z Indonésie nositel I. Danu. Moji ctizádosť po technických stupních vystřídala touha ochutnat „prkna co znamenají svět“, tedy postavit soupeřům a tváří tvář a konfrontaci zjistit, jak na tom doopravdy jsem. Sice jsem dosáhl dvacátého osmého věku pro aktivního sportovce dost limitujícího, ale podřídil jsem

maximálně trénink na zdokonalení kumite, tedy sportovního zápasu. Tloukli jsme do sebe hlava nehlava, ale v „áčku“ to mělo lehkou sestupnou tendenci a tak jsem se přemístil k již zde jmenovanému Rachmy Soebajovi - Sugimu, kde byla přece jenom větší šance posupovat dále a tím i vyniknout na závodech. Závodů tehdy bylo minimálně a pro nás, kteří jsme pracně sháněli 30bodů na 3. výkonnostní třídu, která byla vstupenkou do vyšších soutěží, úplné minimum. Na těchto soutěžích byl jeden bod za každého poraženého soupeře, tak že se mohlo stát, že 3.VT, sháněl začínající závodník i několik let. Současně ke karate jsem si nemohl odpustit ales

poň nostalgicky moji dřívější lásku číslo jedna fotbal a současně jsme hráli i Handspalskou ligu. Rozhodně je na místě zde prezentovat výňatek ze zprávy této ligy, kde sice nešlo o nějakou prezentaci stoupajícího duchovna bojovníka, ale pro pobavení: ...*Od té chvíle se Benda (tým protivníků), uchyloval k nedovoleným zákrokům, které odnášeli nejvíce útočníci Bohemie A (náš tým). Ve druhém poločase Bohemie hrála na udržení výsledku, ale Benda pokračovala v likvidačních zákrocích. Osm minut před koncem byl ze zadu faulován hráč Bohemie M.Thorn Keslovi v brance Bohemie praskly nervy, vyběhl z branky na půlící čáru, kde předvedl na hráče Bendy karatistickou vložku a dostal samozřejmě červenou kartu. Pro nezasvěcené, Kesl hraje závodně karate... toť z análů tehdejší Handspalské ligy. Konečně jsem nominován 18.6.1983 na své první závody na turnaji Pohár nadějí. Nervozita velká, sice jsme na tréninku měli do sebe „nabušino do foroty“, ale neznámí soupeři a turnajové parkety byla „jiná liga“. První utkání se nedařilo, tryskové letadlo proti mně statická záležitost, myslel jsem že zemřu na nedostatek kyslíku, ale nic nepomohlo, prohra jako nováčkovská daň. Před opravným kolem pohovořil trenér, povzbudili kamarádi, dodali sebedůvěru a přišlo i uklidnění. Větší pořizek již nositel 3. VT bojoval dobře, ale já bojoval o všechno, jako o život. Zvítězil jsem 2:0 na wazari a získal prvních šest bodů, protože porážka závodníka s 3. VT se bodovala již více. Potlesk, uznání a pocit, který se těžko líčí tomu, kdo nejde cestou sportu a pro koho je to ta největší odměna. Další kolo remíza, prodloužení a soupeř tam byl dříve. Ale mě už nemohlo nic zkazit ohromnou radost z vítězství, zvláště když soupeřům bylo tak o 8-10 let méně....*pokračování příště...**